

یکشنبه‌های امید
برای واحدهای
صنعتی

فرزانه شهامت | همه چیز به هم ربط دارد. مگر نه اینکه بسیاری از حاشیه‌نشین‌های مشهد، اهالی شهرستان‌های اطراف هستند که به امید پیدا کردن شغل راهی این کلان‌شهر شده‌اند؟ مگر نه اینکه تلاش برای حفظ و افزایش مشاغل در این شهرستان‌ها هزارویک اتفاق مثبت مثل کاهش فقر و حاشیه‌نشینی را به دنبال دارد؟

چشم‌روشنی امروزمان در هفته‌ای که به نام قوه قضائیه مزین شده است، به پشتکار مسئولان قضایی فریمان به عنوان یکی از شهرستان‌های هم‌جوار مشهد برمی‌گردد. شهرستانی که حدود ۳ هزار واحد صنعتی فعال آن در سه شهرک صنعتی‌اش برای بیش از ۸ هزار نفر شغل ایجاد کرده است. منظورمان از پشتکار، تعریف برنامه‌ای با عنوان یکشنبه‌های صنعتی است که در آن دادستان و ریاست دادگستری

شهرستان همراه یکی از معتمدان صنعت، دانه‌دانه به سراغ واحدهای صنعتی کوچک و بزرگ می‌روند تا از نزدیک ببینند این واحدها در چه وضعی هستند و چه مشکلاتی دارند. بعد هم جلسه می‌گذارند برای رفع این مشکلات و قبل از اینکه کار به جاهای باریک برسد و خدای نکرده کارگری بیکار شود، چاره‌ای می‌اندیشند.

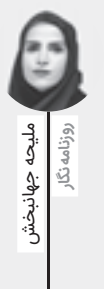

آن‌طور که مهدی حقدادی، دادستان عمومی و انقلاب شهرستان فریمان، به شهرآرا می‌گوید، این بازدیدهای مستمر با حضور دو قاضی صورت می‌گیرد. اما از همان ابتدا برای نیروها و مدیران کارخانه توضیح داده می‌شود که کار کمیسیون حمایت قضایی، تشکیل پرونده قضایی و مجازات و این‌طور صحبت‌ها نیست، بلکه رویکرد حمایتی

شهروندان از مشکلات و چالش‌های دوره سالمندی می‌گویند

پیچ آخر زندگی
در مسیر هزینه‌ها

پاکت‌های داروهای جورواجور، درد‌های جسمانی و مراقبت‌های شبانه‌روزی، ویزیت‌های مکرر پزشک، هزینه‌های جاری خوردوخوراک و پرستار فقط بخشی از دغدغه‌های نگهداری از سالمندان است. به نظر می‌رسد سالمندی باید دورانی برای استراحت و فراغت از دغدغه‌ها و نگرانی‌ها باشد، اما به دلیل مشکلات اقتصادی و هزینه‌هایی که گاهی به علت بیماری فرد سالمند سر به فلک می‌کشند، این دوران هم برای فرد و اطرافیان‌ش استرس‌زا و نگران‌کننده می‌شود. اگر فرد سالمندان شانس را داشته باشد که جزو بازنشستگان یا مستمری بگیران باشد، به دلیل داشتن حقوق مستمری تا حدی می‌تواند برخی مخارج‌ش را تأمین کند. حقوق بازنشستگی نیز در بسیاری از مواقع کفاف هزینه‌های زندگی سالمند را نمی‌دهد، اما اگر فرد سالمند تنها و بدون منبع درآمد باشد، نگهداری، تأمین هزینه‌های درمان، معیشت و مراقبت از او با مشکل جدی روبه‌رو می‌شود. در ادامه، با برخی افرادی که از فرد سالمند مراقبت می‌کنند، درباره دغدغه‌های اقتصادی آنان گفت‌وگو کرده‌ایم.

گزارش
روزروزانه‌نگار
ملیحه جهانپوش

● هزینه‌های بیماری خاص در دوران سالمندی

هزینه‌های سالمندی که مبتلا به بیماری است، واقعا سرسام‌آور است. تکتک از افرادی است که یکی از نزدیکان سالمندش به سرطان حنجره مبتلا است. او درباره هزینه‌های جاری این بیماری می‌گوید: بیمار سالمند در حالت معمولی به دلیل وضعیت جسمی نیازمند رسیدگی و مراقبت‌های ویژه است، از تأمین مکمل‌های دارویی که بیمه آن را زیر پوشش قرار نمی‌دهد تا هزینه‌های ویزیت پزشک در ماه و... اما وقتی به بیماری خاص مبتلا می‌شود، این هزینه‌ها چند برابر می‌شود. سالمند ما خانمی هشتادساله است و به محض اینکه متوجه ابتلایش به سرطان شدید، درمان‌ش را شروع کردیم. به تشخیص پزشک شیمی‌درمانی را شروع کرد که هزینه شیمی‌درمانی ۵۸ میلیون تومان بانرخ آزاد بود و به دلیل بیمه بودن، این هزینه‌ها خیلی کاسته شد. سی جلسه پروتودمانی هم نیاز داشت که هزینه آن ۹۴ میلیون تومان بود که بیمه ۵۰ میلیون آن را پرداخت

سالمندانی که فرزند ندارند یا به دلیل مشغله فرزندانشان نیازمند مراقبت شبانه‌روزی هستند، چاره‌ای به جز استخدام پرستار ندارند. خانواده‌ها در این اوضاع یا با مراجعه به شرکت‌های خدماتی خدماتکار شبانه‌روزی استخدام می‌کنند یا در شیفت‌های متعدد، از پرستار برای مراقبت از سالمندشان کمک می‌گیرند

کرد و ما ۴۴ میلیون پرداخت کردیم. هر بار ویزیت پزشک از ۱۲۰ هزار تومان است. داروهای مکمل و تقویتی در ماه حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان می‌شود و به طور میانگین در ماه حدود ۴ میلیون هزینه دارو و درمان می‌کنیم. همه این هزینه‌ها را بررسی کنید، مگر حقوق بازنشستگی کفاف این هزینه‌ها را می‌دهد؟ اگر سالمندی فرزند یا همراه و مراقبی نداشته باشد، چطور می‌تواند از پس این هزینه‌ها بر بیاید؟

● هزینه پرستاری شبانه‌روزی از سالمند

سالمندانی که فرزند ندارند یا به دلیل مشغله فرزندانشان نیازمند مراقبت شبانه‌روزی هستند، چاره‌ای به جز استخدام پرستار ندارند. خانواده‌ها در این اوضاع یا با مراجعه به شرکت‌های خدماتی خدماتکار شبانه‌روزی استخدام می‌کنند یا در شیفت‌های متعدد، از پرستار برای مراقبت از سالمندشان کمک می‌گیرند. این نرخ به سایت‌های کارپایی و درخواست پرستاران، این نرخ

دارد برای اینکه مشکلات احتمالی آن واحد با ادارات، بانک‌ها و... حل و فصل شود. او می‌گوید به این‌هاور رسیده است که اگر چرخ صنعت خوب بچرخد، رونق ناشی از آن سر سفره‌های مردم می‌نشیند، جامعه امیدوار می‌شود و آسیب‌های اجتماعی کم‌رنگ می‌شود. بازدید از خط تولید، حضور در جمع کارگران و شنیدن درد‌دل‌های آن‌ها پای ثابت یکشنبه‌های امیدبخشی است که دادستان فریمان جزئیاتش را برایمان بازگو می‌کند و از دیدگاهش درباره فعالان بخش صنعت، این‌طور می‌گوید: شاید در ذهن برخی هنوز تصورهای نادرست نسبت به کارخانه‌دارها وجود داشته باشد، اما من با ارتباط مستمری که با این افراد دارم، قاطعانه می‌گویم که ۹۹ درصدشان از روی عشق به وطن و برای اینکه کارگر ایرانی‌سر کار برود، در تولید سرمایه‌گذاری

کرده‌اند، وگرنه می‌توانستند به جای تحمل بوروکراسی‌های نفس‌گیر اداری و دست و پنجه نرم کردن با مشکلات عجیب و غریب، سرمایه‌شان را صرف دلالتی با کارهای سودآور و کم‌زحمت‌تر از تولید بکنند. خبر دارم که برخی از آن‌ها به پیشنهاد زندگی در آن سوی مرزها نه گفته و پای کار تولید ملی مانده‌اند. نتیجه دل‌سوزی مسئولان قضایی شهرستان و پیگیری‌های مستمری‌را که به ۱۸۴ جلسه و ۲۵۰ مصوبه در سال ۱۴۰۱ منجر شده است، می‌توان در یک دل‌خوشی واقعی و بزرگ خلاصه کرد: با رسال همه کارگران این ۳ هزار واحد صنعتی سر کارشان ماندند و با وجود موانع موجود بر سر راه تولید، نه‌واحدی تعطیل‌شده و کارگری اخراج چشم‌همه وطن‌دوستان واقعی و طرف‌داران کارگر ایرانی‌به این‌خبر خوش روشن!

● هزینه‌های خانه‌ای برای سالمندان

یکی از پیچیده‌ترین و سخت‌ترین شرایط سالمندی، زمانی است که فرد به دلیل نهمایی یا رها شدن از سوی فرزندان، هیچ‌کسی را برای مراقبت ندارد و مکانی هم برای نگهداری از این فرد مهیا نیست. در چنین وضعی، سالمند رها شده توسط برخی آشنایان دور یا خیران حمایت می‌شود. در بعضی مواقع دیگر نیز که فرد سالمند به دلیل مشغله‌های زیاد فرزندان و یا تصمیم خانوادگی به خانه سالمندان برای نگهداری منتقل می‌شود، هزینه‌های این مراکز تأمل برانگیز است که با تماس تلفنی با برخی مراکز، خدمات و هزینه‌های آن‌ها را در شهر مشهد جویا شدیم. در این مراکز خدماتی مانند ویزیت هفتگی سالمندان توسط پزشک مجرب، خدمات بهداشتی و درمانی ۲۴ ساعته از سالمندان، چاپ روزانه سالمندان، مشاوره هفتگی گروهی برای تقویت روحیه سالمندان، امکان ملاقات حضوری روزانه، برگزاری سالانه چند جشن برای تقویت روحیه سالمندان ارائه می‌شود که این هزینه‌ها از پایه مبلغ ۸ میلیون تومان در شرایط معمولی تا ۲۰ میلیون تومان در اتاق خصوصی متغیر است. استفاده از پوشک، بیماری خاص داشتن، همکاری با پرستار در غذا خوردن و انجام کارهای روزمره و... از جمله مواردی است که در تعیین هزینه‌های این مراکز مؤثر است.

هر بار ویزیت پزشک در ماه که نیاز است کاهی یکی دو بار ویزیت شود، بیش از ۱۳۰ هزار تومان است. داروهای مکمل و تقویتی در ماه حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان می‌شود و به طور میانگین در ماه حدود ۴ تا ۱۳ میلیون هزینه دارو و درمان می‌کنیم

تومان در اتاق خصوصی متغیر است. استفاده از پوشک، بیماری خاص داشتن، همکاری با پرستار در غذا خوردن و انجام کارهای روزمره و... از جمله مواردی است که در تعیین هزینه‌های این مراکز مؤثر است.

خاص می‌شوند، مانند فردی که به دلیل سکنه مغزی زمین گیر شده است. از جمله مواردی است که هزینه‌های نگهداری و مراقبتش قابل توجه است. اگر سالمندی را که در بیمارستان بستری است، کنار بگذاریم و به سراغ خانواده سالمندی برویم که دوران نقاهت را سپری می‌کند، با اعداد و ارقامی مواجه می‌شویم که اوضاع سختی را برای خانواده رقم می‌زنند. به سراغ یکی از این خانواده‌ها رفتیم. خانمی از همسر سالمندش نگهداری می‌کند که دوران نقاهت بعد از سکنه مغزی را طی می‌کند. او می‌گوید: به دلیل وضعیت بی‌ثبات جسمی، نیاز است که در ماه چندبار ویزیت شود که ترجیح می‌دهیم بیمار را جابه‌جا نکنیم و گاهی برای ویزیت پزشک با وجود اینکه بیمه است، تا یک میلیون تومان برای یک بار و ویزیت هزینه کرده‌ایم. جدا از این، در ماه حدود ۲ تا ۳ میلیون تومان هزینه دارو و سرم‌تراپی می‌دهیم. به دلیل وضعیت ویژه‌ای که دارد، پوشک برایش استفاده می‌شود که در ماه حدود ۸ میلیون تومان فقط هزینه همین یک مورد است. تازه بیمار ما پرستار ندارد و من شبانه‌روزی پرستاری می‌کنم. علاوه بر این موارد، سالمند نیازمند تغذیه ویژه‌ای است که با حساب سرانگشتی حدود ۲۰ میلیون تومان در ماه دست‌کم هزینه پرستاری از سالمندی است که تازه در خانه تحت مراقبت و سپری کردن دوران نقاهت بیماری است. با حقوق بازنشستگی حدود ۹ میلیون تومان چطور می‌شود زندگی کرد؟

هم قدم با «ردپای سبز»

علاقه‌مندان به محیط زیست با بیش از ۷ هزار نفر عضو همشهری و مجازی همچنان در حال پاک‌سازی طبیعت هستند

آن‌ها گاهی از پارک‌های شهر مثل کوهسنگی و پارک ملت یا کوه پارک هم غافل نبوده‌اند. البته انتخاب هایشان دلیلی هم داشته است: چون اعضای گروه‌مان زن و بچه و همه سنین هستند، باید به مکان‌هایی سر از طرف دیگر، آگاهی و مطالبه‌گری تمرکز زائران و مجاوران در معرض آسیب مداوم است. گروه‌شان روی کاغذ رسمی نیست، اما خودشان برنامه‌های مشخصی دارند. لطفی توضیح می‌دهد: تصمیم گرفته‌ایم برای آینده روی آموزش، آگاهی و مطالبه‌گری تمرکز بیشتری داشته باشیم. مردم باید به وظایفشان آگاه باشند و در زمینه حق و حقوقشان مطالبه‌گر. قرار نیست برای همیشه عده‌ای به محیط زیست صدمه بزنند و برخی برای حفظ و نظافتش تلاش کنند. برای همین قصد داریم بخش عمده آموزش را روی دهه هشتادی‌ها و نودی‌ها متمرکز کنیم.

از میزان همکاری و همراهی دوستانشان در شبکه‌های مجازی خوش‌حال است و راضی. چون اطلاع‌رسانی آن‌ها برای گروه مؤثر بوده است: همین که آن‌ها برنامه‌های ما را به هم اطلاع می‌دهند و این همه باخورد می‌گیریم. کافی است. اگر رسانه رسمی همچون خبرگزاری داشتیم، بسیار موفق‌تر بودیم. از مسئولان که کمکی نمی‌رسد و هرچه انجام دادیم، با حضور مردم بوده است و همچنان ادامه خواهد داشت.

گذشته تعدادی کودک و نوجوان دهه ۸۰ و ۹۰ را با خود به کوه پارک بردیم برای نظافت طبیعت. بعد هم با جواز برای آنان تقدیر کردیم. مراسم جشن و عروسک گردانی هم داشتیم که برای بچه‌ها با لذت و خاطره به یادماندنی همراه باشد. قصد داریم در راستای فرهنگ‌سازی و آگاه‌کردن شهروندان همه گروه‌های سنی را در این برنامه‌ها سهیم کنیم. بیشتر برنامه هایشان را در مناطق ییلاقی و قریه و شاندیز اجرا کرده‌اند، اما در میان

دیگر برنامه ما را به صورت موازی انجام می‌دهند یا نشردهنده اقدامات هستند و آگاه‌کننده، مثل ردپای سبز لاهیجان. علاوه بر برنامه پاک‌سازی محیط از آلودگی، درخت‌کاری، توزیع ساک پارچ‌ای و تفکیک در بطری، نمونه‌های دیگری از اقدامات آن‌هاست.

● حضور دهه هشتادی‌ها و نودی‌ها

به تازگی کودکان را هم وارد برنامه‌های محیط زیست کرده‌اند. لطفی می‌گوید: جمعه

سبز، زندگی و شغل کارمندی میلاد لطفی سی و دو ساله هیچ ارتباطی با محیط زیست و نظافت آن پیدا نمی‌کند، اما علاقه‌مندی خودش او را هر روز در این مسیر پایدارتر می‌کند: گروه‌مان را ثبت رسمی نکردیم. همه فعالیت‌ها خودجوش است و به خواسته خود مردم. با همین وضعیت این روزها بین پنجاه تا هشتاد نفر از اعضا هر هفته در برنامه‌ها شرکت می‌کنند و حدود ۷ هزار و ۳۰۰ نفر هم دنبال‌کننده مجازی داریم که یا در شهرهای

داند به جای نشستن، دستی به سر و روی طبیعت بکشند: به شکل عجیبی در همه مسیر زباله رها شده بود. طوری که یک‌جا برای نشستن پیدا نمی‌کردیم. هدفمان از رفتن به آنجا را تغییر دادیم و با چند کیسه زباله افتادیم به جان آشغال‌ها. هر چه را توانستیم، در محدوده درختان و مسیر آب پاک‌سازی کردیم.

همین اتفاق ناگهانی دلیلی شد برای راه‌اندازی گروه مردمی و خودجوش «ردپای

گزارش
روز

بعد از دو سال کار مداوم، اطمینان دارد که به بخشی از آنچه می‌خواسته، رسیده است: یاد نمی‌رود، اوایل که زباله‌ها را از روی زمین جمع می‌کردیم، تعداد انگشت‌شماری ما را تشویق می‌کردند و در مقابل، واکنش عده خیلی بیشتری تمسخر بود. می‌گفتند چه کار بیهوده‌ای می‌کنیم یا افتخار می‌کردند به اینکه زباله می‌ریزند و دیگران جمع می‌کنند. حالا بعد از دو سال با اطمینان می‌گویم که همه چیز خیلی تغییر کرده است. نگاه مردم نسبت به نظافت محیط خیلی دل‌سوزانه‌تر شده است.

میلاد لطفی پست و جایگاه رسمی در میان اعضای گروه «ردپای سبز» ندارد، اما با همه اعضای مشهدی و بیش از ۷ هزار دنبال‌کننده مجازی‌اش. دغدغه محیط زیست دارد و جمعه هر هفته برنامه‌ها را در گوشه‌ای از این شهر اجرا می‌کنند. بهانه گفت‌وگو با برنامه جمع‌آوری فیلترهای سیگار بود که روز جمعه در کوه پارک اجرا کردند.

● ۷۳۰۰ دنبال‌کننده مجازی

اولین روزهای شروع رسمی برنامه هایشان اردیبهشت دو سال پیش بود. همان روزی که با خانواده‌اش راهی ییلاقات جعفری شدند، اما آن قدر فضا را پر از زباله دیدند که ترجیح